

231 beboelser og 89 værksteder o. l. omfattes af kondemneringskendelser, som træder i kraft til følgende tidspunkter:

Efteråret 1953.....	44	beboelseslejligheder,	15	erhvervslejemål
— 1956.....	106	—	35	—
— 1961.....	50	—	20	—
— 1966.....	31	—	20	—
Ialt...		231 beboelseslejligheder, 89 erhvervslejemål.		

Med hensyn til denne sanering — også den endnu ikke fuldførte del deraf — ordnes det økonomiske mellemværende mellem staten og kommunen efter reglerne i lov nr. 212 af 31. maj 1939 om boligtilsyn og sanering af usunde bydele, således som denne lovs § 34 er ændret ved § 7 i midlertidig lov nr. 179 af 9. april 1941 om støtte til byggeri.

En fortsættelse af Adelgade—Borgergade-saneringen kræver ikke desto mindre ny lovhjælp, idet kommunalbestyrelsen for det første anser det for nødvendigt at kunne yde midlertidigt huslejetilskud til en del af de personer, der ved saneringsarbejdets iværksættelse må forlade deres hidtidige beboelse. Adgang til ydelse af sådant tilskud havde man for den fuldførte del af Adelgade—Borgergade-saneringen i nævnte midlertidige lovs § 8, som gav kommunen ret til for et tidsrum af indtil to år efter fraflytningen at yde sådanne personer tilskud til betaling af husleje, for så vidt de på grund af utilstrækkelige indtægter ikke uden sådan hjælp kunne skaffe sig anden bolig. Tilskuddet medførte ikke retsvirkninger for modtageren.

Fremskaffelsen af erstatningslejligheder for kvarterets nuværende beboere står for kommunalbestyrelsen som den største af de mange vanskeligheder, saneringen rummer.

I det omfang, det er muligt, vil man anvise beboerne lejligheder i andre ejendomme, som tilhører Københavns kommune. Ledighed opstår imidlertid kun sjældent, og en stor del af beboerne må derfor antagelig henvises til nybyggede lejligheder, for så vidt de ikke på egen hånd kan skaffe sig bolig.

De boliger, som eventuelt vil kunne anvises i kommunens ejendomme, er for størstedelens vedkommende til billig leje, men dog gennemgående væsentlig dyrere end boligerne i Adelgade—Borgergade-kvarteret. Og de nybyggede lejligheder, som kan anvises, vil blive meget dyrere. Det sociale byggeri, som idag opføres i København, kræver en leje af ca. 27 kr. pr. m², og det samme hus opført som socialfilantropisk byggeri med ialt 35 pct. tilskud kræver en leje af ca. 21 kr. pr. m², hvorved bemærkes, at man — i betragtning af at boligbyggeri er en kapitalinvestering på henvend 100 år — ikke anser det for forsvarligt at udføre social-filantropisk byggeri med et udstyr, der afviger væsentligt fra det sociale byggeris normale standard, og navnlig ikke udføre det uden centralvarme og varmt vand.

Af foranstående vil det ses, at man for adskillige af beboerne i Adelgade—Borgergade-kvarteret må regne med meget betydelige forhøjelser af huslejen ved bortflytning fra kvarteret.

De nødvendige tilskud til huslejen vil derfor komme til at udgøre store beløb, og tilskuddene må formentlig i de fleste tilfælde ydes gennem en væsentlig længere periode end de i loven af 9. april 1941 hjemlede to år, som iøvrigt blev forlænget, således at tilskuds-ydelsen først afvikledes i årene 1945—46.

Kommunalbestyrelsen må derfor ønske, at den ny lov på dette punkt bliver en bemyndigelse med vide rammer.

Udover en sådan bemyndigelse må kommunalbestyrelsen anse det for påkrævet, at der haves samme adgang til opnåelse af statslån i den ny bebyggelse, som man i sin tid